

1978-07-27

AFSENDER

Sonja Ferlov Mancoba

MODTAGER

Niels Ferlov

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Paris

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

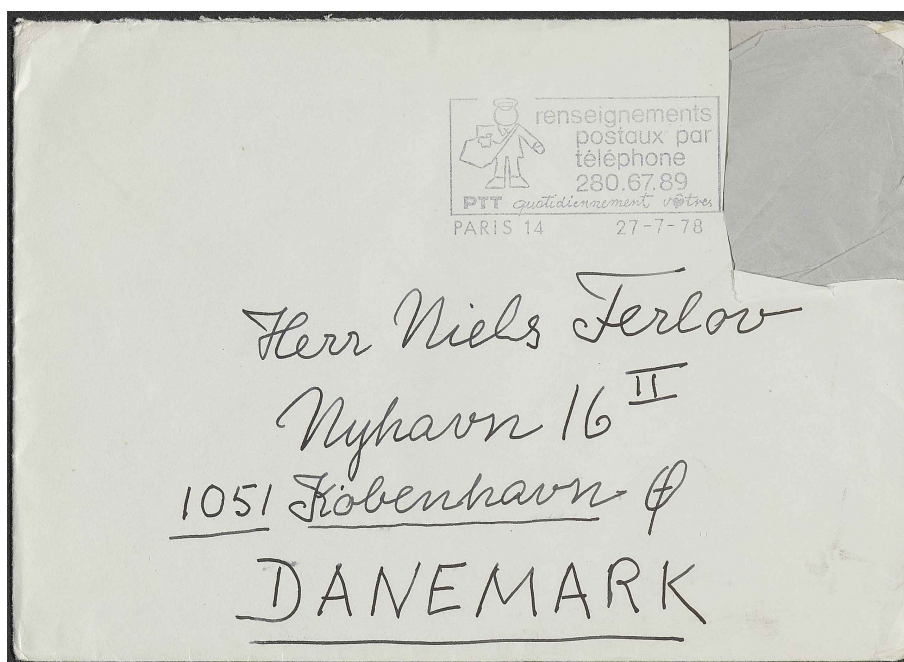
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba skriver til Niels Ferlov om sin, Ernest Mancoba og Wonga Mancobas ferie i Le Vendée ved St. Hilaire. Hun beskriver naturoplevelserne ved vandet og fyrretræsskovene og hvordan hun der med en vis langsomhed har følt sig bragt nærmere menneskets "rette plads i universet" og følt sig som "en Del af Helet". Tilbage i Paris er de omgivet af byens larm, men føler at det trods alt er der de hører til.

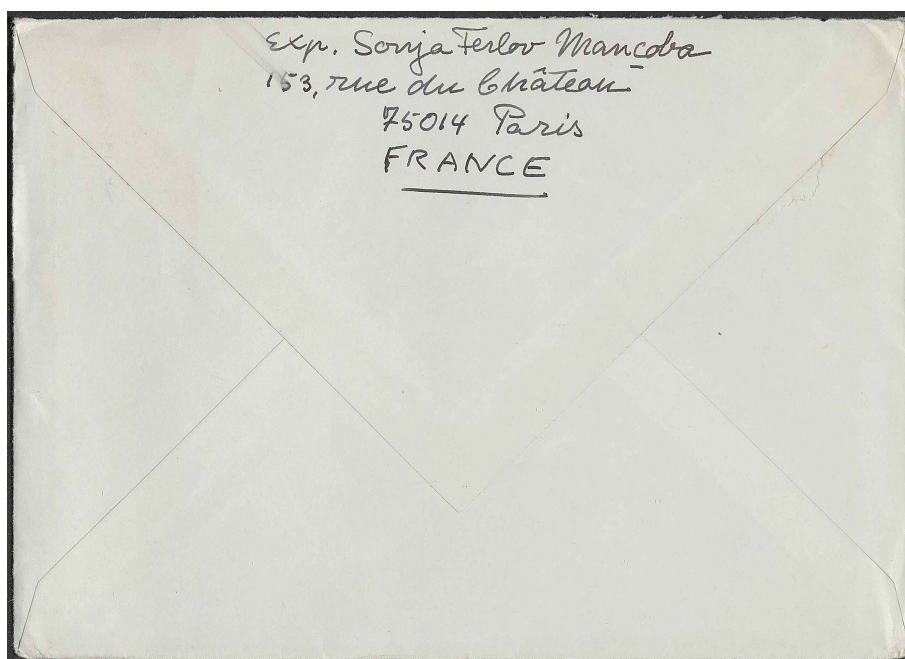
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

153, rue du Clâteau
Paris 14^e

27/7-78

Du kære Niels.

Hvor blev jeg dog glad, og Ernest og Wonga med mig, da vi kom herhjem og fandt dit dejlige Brev efter 3 Ugers Ferie i la Vendée ved Atlanterhavets Kyst. Som jeg engang omtrent sagde det Til Onkel Knud "Jeg ønsker mig ingen Gaver men hvad kan man blive mere glad for end et kært Brev. Hjertelig Tak for de Tanker du sendte os fra den Ferietid. Jeg selv maade kun at sende 3 smaa kort afsted i de 3 Uger vi ~~brølede~~ ud.

Vi plantede vort Telt nær en lille By, St. Hilaire i la Vendée paa Grænsen mellem Flad og endeløs Fyrreskov. Vore eneste nære Venner som levede deres Liv uforstyrret omkring os var de smaa Egern som gnaskede Grankeogler lige over Hovedet paa os i de høje Fyrretræer og Kaminerne som hoppede rundt overalt med deres smaa hvide Haler løftet, for hurtigst at naa deres Huller, saa snart de saa os. Tit saa vi en hel Familie i Række paa en Gang en-tre-fire- og saa var de alle i Ly og Væk. Wonga fulgte dem tit om Aftenen ved en afåbning til deres Boliger. Naar de da hørte Lyden af hængende Gang, da gjorde den første ved Åbningen Signal med et kraftigt Slag af sin Pote, det var nok til advarsel for hele Familien, som da blev hængende indtil Faren var ovre. Ogsaa Fuglelivet var meget rigt, og vi fulgte dem. De smaa Mejer og Spurve kom trofast og spiste Krummer ved Teltløren. Een af dem der dog syntes lige saa stor som de andre, havde den Vane at ryste med Vingerne, naar den sad paa Jorden, de andre forstod dens Sprog og kom og maadede den. Vi saa mange mærkelige

farverige Fugle, som jeg ikke kendte, og vi mød Maagerne
Fugt naar de planed i Modstand mod Vinden.
Vi mød Sol og Regn og al Slags Vejr. Vi lytted til Stormens
Musik i de høje Fjretraer over os og samtidig Lyden fra
Bølgerne Brænding. La Vendée synes her et haardt og
fattigt Land; de mange store Dramer har gennem Tiderne
passeret hen herover. Mange Steder møder du hele
grupper af Møgne Stammer Træer som er udsendte
af Vind og Vejr. Naturens Kræfter og maark ogsaa
Krigen har gjort deres Hærværk. Langsamt maa
man leve sig ind i Landskabet, der da taler til dig
i al sin Rigdom og Varine. Delt rige Planteliv hvor
vidt violet dyblaaat og grønt paa denne Aarstid
dommerer i Blomsterne. Farver er velgørende for
Øje og Sind. Først og Sidst Stilheden og Havets
vide Florisant som styrker og bringer en i Ligevegt.
Man føler at hver Dag bringer en nærmere til
Menneskets rette Plads i Universet, stadig mere
føler man sig som en Del af Helet. Det er en Lindsing
at kunne nærme sig mere Naturens Rytmer
som gver Tiden andre Proportioner. Det er ligesom
man for et Sekund føler dens Urværk standset.
Men paa Kalenderen gik de 3 Uger ubarmhjertigt og
nu er vi tilbage i Pøysens Larm og Støj i Paris' Helvede,
hvor vi paa trods af alt føler at vi løber til.
Vor indre Verden og vore Kræfter baade fynd og åndeligt
er berigede og vi har nytt mod til at tage fat.
Wonga lærte en Del af Servantes Don Quixotte for os i
Ferien, det var en god Oplevelse. Paa Hjemmetin stoppede
vi en Dag i Angers. Apokalypsen og Slottet samt de mange
Kirker var en stor og uforglemmelig Oplevelse. Vi gik
rundt til vi var næsten slidt op, men fulde af Enthusiasme.
Vendte vi herum om aftenen. —
Her vil jeg nu slutte kære Niels, det var dejligt
at "smakke" lidt med dig, gid det snart kunde blive
til Virkelighed. Udenfor mit Vindue brækker de i
øjeblikket Gaden op for 3 die gang, til hvad nytte
ved jeg ikke nøjagtigt, men det er vel i Udviklingens
Tjeneste. I hvert Fald laver de en saadan Støj, saa at man
næppe kan høre hvad man selv tænker.
Nu Tusinde kærlige Hilsener baade til Fader, med Familien
og til Kusinerne og ikke mindst til dig selv fra os alle 3.